

МОТИВИ по НЧХД № 45 по описа на Карловски районен съд за 2023
година

Частният тъжител Т. П. Н., ЕГН *****, представляван от неговата майка и законен представител Й. Т. Н., ЕГН ***** е повдигнал срещу подсъдимия П. М. П. обвинение за това, че на *г. в гр. К. е причинил лека телесна повреда на малолетно лице Т. П. Н., ЕГН *****, изразяваща се в причиняване на болка и страдание без разстройство на здравето - престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 4 пр. 2-ро вр. чл.130 ал. 2 от НК.

Частният тъжител е предявил срещу подсъдимия, а съдът е приел за съвместно разглеждане граждански иск за претърпените от Н. в резултат от престъплението по чл. 131 ал. 1 т. 4 пр. 2-ро вр. чл.130 ал. 2 от НК неимуществени вреди в размер на 3000 лв., ведно със законната лихва от датата на деянието *г. до окончателното изплащане на сумата.

В съдебно заседание частният тъжител чрез повереника си – адв. С. поддържа предявената тъжба. Предлага на съда да признае подсъдимия за виновен по повдигнато обвинение и да го осъди. Моли съда да уважи предявения и приет за разглеждане граждански иск в пълния му размер.

Частния тъжител, действащ чрез своята майка и законен представител, поддържа изложеното от повереника адв. С..

Подсъдимият П. П. е участвал лично в процеса, като производството е приключило в негово отсъствие при условията на чл. 269 НПК, тъй като редовно призован, не се е явил, без да посочи и представи доказателства за уважителна причина, пречатваща явяването му по делото. Становището му, изразено чрез защитника му, е да се разгледа делото в негово отсъствие. Защищава се от упълномощен защитник, адв. И., която пледира, че П. не следва да бъде признат за виновен в извършването на престъплението, в което е обвинен, тъй като липсват достатъчно доказателства да е извършил такова. Иска се от съда да бъде оправдан. Алтернативно счита, че се касае за малозначителност по смисъла на чл. 9 ал. 2 от НК.

Съдът, като обсъди на основание чл. 14 и чл. 18 от НПК всички събрани по делото доказателства – показанията на свидетелите Д. Г., К. К., А.З., Г.А., П. Н., Т.Т., К.А., депозирани пред съда, изготвената и приета на основание чл. 282 от НПК съдебно медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р М. С., предявеното чрез възпроизвеждането му ВД к. д., съдържащ видеозапис, прочетените и приети на основание чл. 283 от НПК писмени доказателства – постановление за отказ да се образува досъдебно производство по преписка № 9957/2022г. по описа на Районна прокуратура П., Т.О. -К., справка за съдимост и характеристична справка на подсъдимия, писмените доказателства по приложената преписка № 9957/2022г. по описа на Районна прокуратура П., Т.О. -К. – справка А.И.С. Б.Д.С., удостоверение за раждане,

протокол за предупреждение, характеристична справка на частния тъжител, протокол за доброволно предаване, характеристична справка на подсъдимия, справки А.И.С. Б.Д.С., справка за съдимост, постановление за отказ да се образува досъдебно производство по преписката, постановление на Окръжна прокуратура П., намери за установено следното:

Подсъдимият П. М. П., ЕГН ***** е **. Не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК.

На * година частният тъжител Т. Н., на * години и родителите му Й. Н. и П. Н. гостували на свои близки в гр. К.. През деня Т. Н. и други деца си играели в централната част на града. На този ден в населеното място имало автомобилен поход на К. А.Р., състоящ се от повече от * автомобиля от марката. Участниците в същия, сред които подсъдимият П. и свидетелите Т.Т. и К.А. пристигнали предната вечер в гр. К., където се настанили в хотел, за да предприемат на следващия ден планираното посещение на гр. К.. На процесната дата пристигайки в града участниците паркирали автомобилите си на паркинг, където в близост играела групата от осем деца, сред които и бил частният тъжител. Подсъдимият и приятелите му Т.Т. и К.А. се отправили към р. к. на Х.Б., но не влезли в нея, тъй като А. се притеснил от факта, че забелязал групата деца, които обикаляли около автомобила му. Причината за притеснението му била, че капачките, които били поставени върху вентилните датчици на гумите, за тази марка автомобили били специфични – черни или никелирани и с л. на А. Р. и поради тези си външни белези принципно представлявали интерес за децата. Поради тази причина тримата мъже се върнали до автомобила на подсъдимия и този на А., които били един до друг и установили, че притеснението им не е било неоснователно – действително липсвали капачките на гумите и на двете превозни средства – 8 на брой. Тъй като заподозрели групата деца, сред които бил частният тъжител, мъжете настояли пред тях да им бъдат върнати капачките. Децата започнали да изваждат капачки, но тъй като не били всичките отнети, мъжете им заявили, че отиват да се разхождат и след като се върнат искат всички липсващи капачки да им бъдат предадени. Частният тъжител също имал в себе си една от отнетите капачки, която си купил от друго лице от групата и я извадил. След кратко време подсъдимият и свидетелите Т.ов и А. се върнали и започнали да обясняват на децата, че не е редно да правят това, тъй като създава опасност. Веднага след това частният тъжител започнал да се смее, което подразнило подсъдимия и той леко го ударил с ръка зад врата, след което пернал с пръсти надолу и нагоре козирката на шапката му и тя паднала на земята в близост до детето. Частният тъжител усетил за кратко болка, уплашил се и тъй като случката се развила пред приятелите му, се засрамир и разстроил. Виждайки, че децата няма да върнат всички капачки подсъдимият и приятелите му си тръгнали и автопохода напуснал града. Десетина минути по-късно частният тъжител помолил едно от по-големите деца, свидетелят З. да се обади на родителите му и да им обясни за станалото, което сторил, тъй като бил и очевиден.

Подсъдимият и останалите участници от автопохода се отправили към гр. К., където били отседнали и където били открити по-късно на процесната дата от родителите на тъжителя. По сигнал на последните бил изпратен автопатрул на РУ на М.В.Р. К. в състав свидетелите Г. и К.. Родителите на Н. съобщили пред отзовалите се полицейски служители, че подсъдимият е ударил детето им, а последният отрекъл да му е нанасял побой, заявил единствено, че подразнен от случилото се, леко го е пернал зад вратлето и по шапката.

С постановление от 02.11.2022г. по прокурорска преписка № 9957/2022г. по описа на РП П., Т.О. - К. е отказано образуването на досъдебно производство след извършване на проверка по молбата на майката на частния тъжител за нанесен му побой от подсъдимия на *Г., като е прието, че не са налице достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер. Постановлението е било потвърдено от горестоящата прокуратура.

Според заключението на допуснатата и приета съдебно-медицинска експертиза на вещото лице д-р М. С., което е работило на база гласни доказателства, поради липса на медицинска документация, на Т. Н. е било причинено зачервяване по задната повърхност на шията, но дори при липса на такова зачервяване, липсата на видими травматични увреждания не изключва възможността на пострадалия да му е бил нанесен У. с ш. в областта на шията, така както съобщава в данните по делото. Възможно било при удар с малка сила от същия да не останат видими следи. Ако се приеме, че на същия му е бил нанесен У. с ш. в областта на шията, то той е причинил болка. При липса на видими травматични увреждания, пострадалият е изпитвал леки по интензитет болки, които са отшумели в рамките на няколко часа, без остатъчни явления. При извършения личен преглед на лицето Т. П. Н. е установено, че в окосмената част на главата теменно и леко в ляво, наличието на кожно образуване, държащо се за краче към останалата кожа. Същото било възможно да бъде с повишена чувствителност и при допир да води до появата на моментна болка.

Твърди се накратко в частната тъжба, че на процесната дата, докато семейството му гостувало в гр. К., малолетният тъжител си играел с други деца от града и някои от тях, без негово участие, отнели от джантите на два автомобила, част от автомобилен поход, капачките от вентилите. Собствениците настояли пред децата за връщане на отнетите вещи и им дали кратък срок за това. При повторното поискване, подсъдимият, чийто бил един от автомобилите, предмет на посегателство, смъмрил децата за постъпката им и тъй като тъжителят в този момент се засмял, подразнен, мъжът му нанесъл три силни последователни шамара в задната част на шията. Твърди се, че в резултат нанесените му удари със значителна сила, несъответна на физическите му данни, тъжителят изпитал силна болка. Освен това тези действия били внезапни и неочаквани, поради което детето изпаднало в изключително разстроено състояние, съпроводено със силен и неудържим плач. В това състояние бил възприет и от неговите родители. Същите, заедно

с част от децата се придвижили до гр. К., където открили паркирани автомобилите от автопохода, а децата посочили на родителите на тъжителя мъжа, който му нанесъл ударите, чиято самоличност била установена със съдействие на РУ К..

От събраните по делото доказателства изложената в тъжбата фактическа обстановка се установява само отчасти. Безспорно установено е по делото отнемането на капачките от вентилите на автомобилните гуми, в което тъжителят не участвал, но закупил една от същите и в последствие предал на собственика, смъмрянето на децата за нередността на постъпката им, при което тъжителят се засмял, както и установяване самоличността на подсъдимия със съдействие на органите на М.В.Р., след като родителите узнали за инцидента и видели, че детето им е разстроено, оплакало се, че е бито от П., което последният отрекъл, и плаче. Доказано е, че по жалба на майката на Н. е била извършено проверка, приключила с отказ да бъде образувано досъдебно производство.

Посочените факти се установяват по несъмнен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Показанията на свидетелите в тази част напълно съответстват помежду си, а не са и спорни.

По делото е налице противоречие в гласните доказателства относно обстоятелството, нанасял ли е удари подсъдимият на частния тъжител по задната част на шията, с какъв интензитет и степента на болка. По отношение на тези обстоятелства противоречието е в показанията на свидетелите А.З., Г.А. и П. Н. от една страна и тези на свидетелите Т.Т. и К.А., от друга. Докато А.З., Г.А. и П. Н., от които само първите двама са очевидци, а последният е почерпил свеД.ята от тях и от тъжителя, сочат, че подсъдимият ударил детето с ръка веднъж зад врата, от което се чул лек шум, след това по главата и пернал козирката на шапката, то Т.ов и А. са категорични, че съприкосновение е имало само между П. и шапката на детето, която пернал с ръка веднъж нагоре и веднъж надолу, при което тя паднала.

При обсъждане показанията на свидетелите А.З., Г.А. и П. Н., съдът отчита, че единият е б. на частния тъжител, а първите двама са негови п.. Поради посоченото свидетелите не се явяват незаинтересовани и непредубед. свидетели и показанията им следва да се ценят, съобразно останалите доказателства по делото. Свидетелите Т.ов и А. също не може да се сметат за такива с липсващ интерес от изхода на делото, доколкото са в приятелски отношения с подсъдимия. Предвид, че показанията на свидетелите в по-голямата им част относно развитието на инцидента си съответстват, съдът ги кредитира. В частта относно нанасяне на удар зад врата на тъжителя, показанията на А.З., Г.А. и П. Н. се отричат от Т.ов и А.. Показанията на първите трима намират опора и в други доказателства по делото. П.с. К., който не е заинтересован от изхода на делото, съобщава свеД.я, почерпели от самия подсъдим, кратко време след инцидента. Сочи, че П. не е отрекъл съприкосновение между него и детето, а е заявил, че само леко е „ш. детето

по вратлето и му е бутнал шапката. Различни обстоятелства не са посочили и в изготвената по случая докладна записка, приложена по приобщената преписка по описа на РП П., Т.О. - К.. При това положение факта на нанасянето на три последователни удара със шамар по врата на частния тъжител и то със значителна сила остава недоказан по делото. Събраните доказателства обосновават извод за нанасяне на лек удар по задната част на шията на малолетното дете, което изводим от показанията на присъствалите свидетели З. и А. не се е оплакало от болка и не е изпитало никаква значителна или продължителна така, а повече се уплашило и стресирало, тъй като действията на подсъдимия били неочаквани за него. Посоченото се потвърждава и от заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза, според която дори и липса на видими травматични увреждания, а в случая свидетелите, ангажирани от тъжителя, сочат кратковременно зачервяване, не изключва възможността на пострадалия да е бил нанесен У. с ш. в областта на шията, тъй като при удар с малка сила от същия може да не останат видими следи. У. с ш. в областта на шията би причинил болка, като при липса на видими травматични увреждания, болката е била лека по интензитет и е отшумяла в рамките на няколко часа, без остатъчни явления, което се потвърждава и от показанията на свидетеля Н..

При гореустановената фактическа обстановка съдът приема, че на твърдяната в частната тъжба дата подсъдимият е нанесъл лек удар с ръка на пострадалото малолетно дете, с което на последното е причинена лека по интензитет и за кратък интервал от време болка, с което формално е осъществил от обективна страна признаците на предвидено в закона престъпление, а именно по чл. 131 ал. 1 т. 4 пр. 2-ро вр. чл.130 ал. 2 от НК. Деянието му обаче е с явно незначителна обществена опасност по смисъла на чл. 9 ал.2 пр.2 от НК, като при тази си преценка при изследването на предпоставките на втората алтернатива на чл. 9 ал. 2 пр.2 от НК - явна незначителност на обществената опасност на деянието, съобрази освен механизма на причиняване на телесната повреда, нейния характер и конкретна тежест, и данните за личността на подсъдимия, доколкото и тя също предопределя степента на самата обществена опасност. В тази връзка от значение са наличните по делото данни за личността на подсъдимия, който е с чисто съдебно минало, трудово ангажиран е, с изрядна обществена характеристика и липса на други противообществени прояви, което сочи, че процесната се явява изключение. При това положение съдът намира, че обществените отношения, закриляни от нормата на чл. 130 ал.2 НК са засегнати в изключително ниска степен, поради което и съобразно разпоредбата на чл. 9 ал.2 от НК, следва да се приеме, че макар и формално деянието да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, то не е престъпно, тъй като неговата обществена опасност е явно незначителна. Затова съдът призна подсъдимия за невинен и на основание чл. 9 ал. 2 от НК и чл. 304 от НПК го оправда по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 4 пр. 2-ро вр. чл.130 ал. 2 от НК.

Предявения от пострадалия граждански иск за причинените му от деянието неимуществени вреди в размер на 3000 лв. намира правното си основание в разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД. Фактическият състав на неправомерното увреждане, уреден в посочената разпоредба, включва следните елементи: противоправно виновен акт, вреда, причинна връзка между противоправния акт и настъпилите вреди. В настоящия случай се установи извършено противоправно деяние от подсъдимия на * година. Доказа се, че ищецът е претърпял неимуществени вреди в резултат на това деяние, засягащо телесното му здраве. Съгласно чл.52 от ЗЗД обезщетението за претърпените неимуществени вреди се определят от съда по справедливост. При определяне размера на дължимото за репарациране на търпените от ищеца неимуществени вреди съдът съобрази, че на тържителя е причинена болка, лека по интензитет, която е отшумяла в рамките на няколко часа, без остатъчни явления, действията на подсъдимия са уплашили и разстроили детето, което се е разплакало и се е наложило да бъде успокоявано, чувствало е и притеснение известно време да излиза. При съобразяване на посочените обстоятелства, съдът приема, че размера на обезщетението за репарациране на причинените на пострадалия неимуществени вреди следва да се определи на *0,00 лева, в който размер е доказан по основание и размер. За разликата над посочената сума до пълния предявен размер от 3000лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Върху уважената част следва да се присъди законната лихва от датата на увреждането – * година до окончателното плащане на сумата. Поради изложеното съдът осъди подсъдимия да заплати на гражданския ищец чрез неговата майка и законен представител сумата от *0,00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на деянието, за което е повдигнато обвинение, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до 3000 лева отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

При този изход на делото съдът осъди подсъдимия да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, вносима по сметка на КрлРС, държавна такса върху уважената част от гражданския иск в размер на 50 лева.

По изложените мотиви, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

К.Б.